

Місця щасливих людей

Кузьма Скрыбін

Можливо, треба було жити, як всі,
А я хотів інакшим бути завжди —
Так скучно плисти по течії з ними...
Можливо, я не дав тобі теплоту,
І ти не знаєш погляд через фату. —
Логічно. Як можна було з тим жити?

А пам'ятаєш
Метро нічного Берліна
І наші тіні на стінах —
Місця щасливих людей?
А пам'ятаєш
Балкон під небом Мадріда
І на трибунах Коріди
Місця щасливих людей?..

Тягуча павутина зйомних квартир
І дві душі, пробиті сотнями дір,
Так страшно, коли не знаєш, що завтра...
Тепер я оглядаю знаки, часи
І знаю ціну світлої полоси —
Не варто шукати винних крім себе...

А пам'ятаєш
Страшений шторм на Мальдівах,
На фотках ніс обгорілий,
Місця щасливих людей?..
А пам'ятаєш
Старий кабак на Бродвеї,
Цибуля, сир і печеня,
Місця щасливих людей?..

Я наперед ніколи не вивчаю маршрут,
Мені не важливо, тільки б ти була тут,
Все рівно куди нас понесе вітер...
В житті не важливий сигнал GPS,
Якщо не один ти рюкзак свій несеш,

То знайдеш для себе десь-таки місце.

А пам'ятаєш
Велосипеди в Парижі,
І в Закопаному лижі,
Місця щасливих людей?..
А пам'ятаєш
Наш Новий рік в електричці
І Лондон, як на відкритті,
Місця щасливих людей?..
А пам'ятаєш
Холодне пиво Стокгольма,
І знову ми були двоє,
Місця щасливих людей?..
А пам'ятаєш,
Як я втікав з інститута,
Щоби з тобою побути
І до сих пір я тут є!..
А пам'ятаєш?..